

Оптимальне управління інформаційними ресурсами підприємства обумовлює впровадження сучасних комп'ютерних систем ведення бізнесу (обробки бізнесових операцій), контролю виробничих процесів та підтримки сумісної діяльності працівників підприємства. Впровадження корпоративних електронних систем автоматизації функцій управління, інформаційних систем для керівників та експертних систем дозволяє створювати на підприємстві потужні інформаційні ресурси, які потенційно визначають інформаційну стратегію конкурентної переваги підприємства.

Як висновок, можна зазначити, що використання інформаційних ресурсів вищезазначених комп'ютерних інформаційних систем фахівцями підприємств та керівництвом вищого рангу дозволяє здійснювати оперативне моделювання змін господарської діяльності відповідно до ситуації на ринках.

Список літератури

1. Буряк В. В. Классификация информационных ресурсов / В. В. Буряк // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економічна. – 2004. – Вип. 75. – С. 21–29.
2. Годин В. В. Управление информационными ресурсами / В. В. Годин, И. К. Корнеев. – М.: «Инфра-М», 2000. – 352 с.
3. Ковальчук В. В. Механізм управління інформаційними ресурсами промислових підприємств: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 – економіка, організація і управління підприємствами / В.В. Ковальчук. – Хмельницький. – 2006. – 20 с.
4. Швець І. Б. Разработка системы показателей управления информационными ресурсами / И. Б. Швець, В.В. Буряк // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: Економічна. – 2004. – Вип. 82. – С. 182–188.

УДК: 338.2

НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

С. В. Лук'яненко, ст. гр. УФЕБ-15М⁸
Кіровоградський національний технічний університет

Під час загострення фінансово-економічної кризи в країні можливості забезпечення ефективного функціонування та розвитку вітчизняних суб'єктів господарювання значною мірою залежать від наявності системи управління ризиками та загрозами, впровадження сучасних методів комплексного управління фінансово-економічною безпекою підприємств.

Під ресурсним забезпеченням економічної безпеки підприємства розуміють впорядковану сукупність дій щодо пошуку, вибору й використання ресурсів, а також створення адміністративно-правових, організаційно-управлінських, техніко-технологічних, морально-психологічних, інформаційно-аналітичних умов, необхідних для перебування підприємства в певному стані економічної безпеки [4].

Рівень економічної безпеки суб'єктів підприємництва залежить від того, наскільки ефективно керівництво і спеціалісти (менеджери) будуть спроможні уникнути можливих загроз і ліквідувати шкідливі наслідки окремих негативних складових зовнішнього і внутрішнього середовища. В умовах збільшення кількості внутрішніх та зовнішніх загроз діяльності підприємства та, як наслідок, неухильного зростання кількості неплатоспроможних підприємств в Україні, проблема забезпечення належної фінансової безпеки на вітчизняних підприємствах виходить на перший план та набуває першочергового значення.

⁸ Науковий керівник – О. В. Ткачук, к.е.н., доцент Кіровоградського національного технічного університету

Фінансова безпека підприємства – це стан, який характеризується фінансовою рівновагою, стабільністю, платоспроможністю і ліквідністю підприємства, який досягається шляхом застосування окремих заходів, важелів, інструментів, що дає змогу вчасно ідентифікувати зовнішні і внутрішні загрози діяльності підприємства та своєчасно на них відреагувати [1].

Однією з найважливіших складових забезпечення фінансової безпеки підприємства є насамперед діагностика його фінансового стану, яку можна здійснювати за допомогою фінансового контролінгу. Він включає широке коло функцій та завдань: розробка фінансової стратегії; прогнозування, планування та бюджетування; координація планів і діяльності; фінансовий аналіз; оцінка та управління фінансовими ризиками; внутрішній аудит і контроль; інформаційне забезпечення; методичне забезпечення та внутрішній консалтинг.

Під час проведення аналізу фінансового стану підприємств найбільшого поширення набули такі групи показників: показники ліквідності (платоспроможності), показники фінансової стійкості (стану і структури капіталу), показники ділової активності, показники рентабельності (прибутковості).

Окрім фінансової, виділяють такі складові економічної безпеки підприємства: ринкову, матеріальну-сировинну, техніко-технологічну, кадрову (інтелектуальну), інформаційну.

Забезпечення ринкової безпеки підприємства передбачає: глибокий аналіз ринкової ситуації і прогноз її розвитку (вивчення попиту, сегментування ринку, відбір цільових сегментів, наявне і очікуване співвідношення між попитом і пропозицією); оцінку ступеня свободи у встановленні горизонтальних контактів (з конкурентами і підприємствами-партнерами); визначення своєї власної позиції на ринку і комерційного ризику, пов'язаного зі зміною цієї позиції під впливом конкурентів; розробку самостійної організаційної, техніко-технологічної, цінової політики підприємства з метою зміни кон'юнктури; збір, обробку і аналіз інформації про фактори, які формують ринкове оточення підприємства; підготовку висококваліфікованих фахівців і керівників, здатних вести ділові переговори і практично реалізовувати ринкову стратегію підприємства.

Забезпечення матеріально-сировинної безпеки підприємств здійснюється за допомогою аналізу надійності джерел постачання сировини й матеріалів, запровадження ресурсозберігаючих технологій, диверсифікації постачальників тощо.

При цьому, задля забезпечення керованості економічної безпеки підприємства при оцінюванні кількісних і якісних характеристик матеріальних ресурсів рекомендується зосереджуватися в першу чергу на тих із них, які можна ідентифікувати як ключові, тобто ресурси, зникнення чи погіршення якості яких негативно впливає на економічну безпеку підприємства та всю його діяльність [4]. З цією метою може бути застосований метод АВС-аналізу, що дозволяє розподілити всі наявні ресурси на три відповідні групи та запровадити у результаті диференційовані підходи до управління ресурсною безпекою підприємства.

Техніко-технологічна безпека підприємства являє собою стан найбільш ефективного використання його техніко-технологічної бази з метою досягнення економічних та соціальних цілей розвитку підприємства в умовах конкуренції і господарського ризику. Такий підхід визначає основним об'єктом дослідження техніко-технологічну базу виробництва, враховує можливі загрози та небезпеки, які виникають в процесі діяльності у зовнішньому та внутрішньому середовищі, та передбачає досягнення в процесі експлуатації обладнання не лише економічних цілей (підвищення обсягів виробництва, зменшення собівартості продукції, зниження відсотку браку), а й соціальних (формування сприятливих умов для виконання працівниками виробничих завдань: ергономічні характеристики обладнання, оптимальні норми виробітку, виробнича дисципліна) [3].

Поняття «кадрова безпека» розглядається як комплекс дій та взаємовідносин персоналу, при якому відбувається ефективне економічне функціонування підприємства, формується його здатність протистояти внутрішнім і зовнішнім загрозам, пов'язаним з персоналом, діагностика та прогнозування впливу персоналу на показники роботи [2].

Задля підвищення рівня кадрової безпеки підприємств доцільними є: забезпечення стабільності кадрового складу підприємств, запобігання надмірній плінності персоналу, створення кадрового резерву, підвищення професійного рівня працівників, формування лояльності персоналу до підприємства, запровадження системи матеріального й нематеріального стимулювання, підвищення продуктивності праці та забезпечення гідної її оплати, створення безпечних умов праці тощо.

Інформаційна складова економічної безпеки підприємства стосується всіх аспектів, що формують інформаційне забезпечення процесу прийняття рішень, якості та кількості наявної інформації [2].

З метою підвищення рівня інформаційної безпеки підприємств необхідними є: забезпечення розмежування доступу до інформації різних категорій працюючих, недопущення витоку конфіденційної інформації за межі підприємства, використання сучасних інформаційно-комунікативних технологій в процесі збору, обробки та зберігання інформації, мінімізація інформаційних перевантажень, перевірка надійності джерел інформації, що використовуються, тощо.

В цілому, основною метою запровадження заходів управління фінансово-економічною безпекою, включаючи всі її складові у комплексі, є своєчасне розпізнавання та ідентифікація негативних факторів впливу, їх оцінювання, прогнозування ймовірних наслідків впливу, запобігання негативному впливу або мінімізація його деструктивних наслідків.

Список літератури

1. Біломістна І. І. Особливості формування теоретичних підходів до визначення фінансової безпеки підприємства як економічної категорії [Електронний ресурс] / І. І. Біломістна, О. В. Олійник. // Економічні науки. Сер.: Облік і фінанси. – 2013. – Вип. 10(1). – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10\(1\)_6](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecnof_2013_10(1)_6).
2. Руда Т. В. Сутність та значення кадрової компоненти у процесі забезпечення економічної безпеки / Т. В. Руда, Є. М. Рудніченко, А. М. Рудий // Митна безпека. – 2013. – № 1. – С. 20–23.
3. Стаматін О. В. Особливості формування техніко-технологічної безпеки підприємства / О. В. Стаматін // Системи обробки інформації. – 2010. – Вип. 3. – С. 159–160.
4. Шемаєва Л. Г. Визначення властивостей ресурсного забезпечення економічної безпеки підприємства / Л. Г. Шемаєва, О. М. Ляшенко // Фінанси України. – 2012. – № 10. – С. 76–83.

УДК 37.018

ВИКОРИСТАННЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОТРЕБ КОМУНІКАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Н. С. Повсткіна, ст. гр. УП-12⁹

Кіровоградський національний технічний університет

Інтернет. Сьогодні це звичне явище в житті людини, значення якого важко переоцінити. Про те, яку роль відіграє інформація в нашому стрімко несеться кудись світі, сказано і написано чимало. З появою нових форм комунікації змінюється хід культурного розвитку суспільства. Новітні інформаційні технології, які дозволяють зберігати та швидко передавати масиви інформації, залучати до роботи аудіо- й відеоканали спілкування, взаємодіяти з великою кількістю учасників з усього світу, стали реальністю. А разом із ними реальністю стала сфера комунікації – віртуальна.

⁹ Науковий керівник – О. В. Ткачук, к.е.н., доцент Кіровоградського національного технічного університету
167